

Titel: Kapitel XLIV.

Citation: "Kapitel XLIV.", i *1901/1902: Bemærkninger til lovforslag*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r10-shoot-chptrd1e31756/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: 1901/1902: Bemærkninger til lovforslag

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

§ 520 sidste Stykke]. Fra denne Regel er dog gjort en Undtagelse for det Tilfælde, at Konkursbehandlingen sluttes ved en Akkord. Af Hensyn til den store Betydning, som det for Opnævlsen af Akkordens Gjæmde har, at Spørgsmaalet om dens Gyldighed snarest muligt bringes til endelig Afgørelse, er det nemlig i § 520 fastsat, at den Beslutning af Skifteretten, hvorved Akkorden er stadfæstet, for saa vidt den overhovedet kan indbringes for højere Ret (jfr. Konkurslovens § 139) bliver at angribe ved Kære. Angående Klage over den Beslutning af Skifteretten, hvorved en antagen Akkord forkæstes, gives Regler i § 520, 1ste Stykke, hvorefter saadane Klage under lagttagelse af de i Konkurslovens § 138 fastsatte Begrænsninger skal gøres gældende ved Kære.

Kapitel XLIV.

Medens §§ 527 og 528 ere ordret overensstemmende med §§ 47 og 48 i Lov om Tvangsauktioner af 9de April 1891, giver § 526 med Hensyn til Forretningsfordelingen en fra nævnte Lov § 46 noget afvigende Regel, jfr. herved det tidligere Forslags §§ 617 og 633. Med § 529 maa sammenholdes Udskat til Lov om Auktioner, der ikke ere Tvangsauktioner, jfr. særlig dettes § 16.

Ottende Afsnit.

Lovens Træden i Kraft. Overgangsbestemmelser.

En Forening af den ældre skriftlige Behandlingsmaade og den ny mundtlige Procedure under en og samme Sag kan paa Grund af den gennemgaaende Modsværgning mellem disse to Systemer ikke finde Sted, men Sagen maa behandles enten helt efter det ny eller helt efter det gamle System. Med Hensyn til det Spørgsmaal, hvilket af de to Systemer der bliver at følge

iden enkelte Sag, er det i § 531 foreslaaet at lægge den afgørende Vægt paa den Omstændighed, om Stævning i Sagen allerede er forkyndt forinden den ny Lovs Træden i Kraft. Er dette ikke Tilfældet, maa der i det hese forholdes efter den ny Lovs Regler, dog at den i Medfør af den ældre Lovgivning atedfundne Forligspøve forbliver gyldig. Derimod bliver Behandlingen af de Domssager, i hvilke Stævning allerede var forkyndt forinden den ny Lovs Træden i Kraft, at tilendebringe i Overensstemmelse med de hidtil gældende Regler. En modsat Regel vilde medføre, at lovligt iværksatte Rets handlinger gik til Spilde for Parten, og desuden i de Tilfælde, hvor længt Stævnevarsel finder Sted, f. Eks. i Morifikationsager, posere denne betydelig Forhølling i Retsnydelsen, naar han skal være nødsaget til at udtage en helt ny Indkaldelse til Modparten, endslønt det gamle Stævnevarsel maaske er lige ved at udløbe. Det er imidlertid en Skøjsøge, at det staaar Sagsøgeren frit for at frafalde den i Henhold til de ældre Regler forkyndte Stævning og efter den ny Lovs Træden i Kraft begynde Sagsmaalet forfra i Overensstemmelse med dennes Regler. For at lette ham Adgangen til ad denne Vej at faa en tidligere paaestævnet Sag procederet efter det ny System er det i Paragrafens Slutningsbestemmelse fastsat, at den, der meddeeler Modparten Stævning i Overensstemmelse med denne Lov, herved antages at have lodig frafaldet den efter de hidtil gældende Regler udtagne og forkyndte, men endnu ikke irettelagte Stævning, saaledes at det altsaa ikke kan paadrage ham Processomkostninger, at han ikke forfølger den videre.

§ 532 indeholder den naturlige Regel, at Sager i Anledning af ældre Gældsbebre, i hvilke Forfølgning efter Frd. 25. Januar 1828 er vedtagen, blive for saa vidt de ikke ifølge § 531 skulle forfølges efter den hidtil gældende Ret, at behandle efter det ny Systems Regler i Kapitel XXV, som om disse vare pobernaabte i Gældsbebreve.

Paa Grund af den nøje Sammenhæng mellem Reglerne om Appel og den Maade, hvorpaa Proceduren i øvrigt er indrettet, lader det sig ikke gøre at overføre Udskottets Appel-system paa Sager, som i den underordnede Instans ere behandlede efter de hidtil gældende Regler; men der bliver i disse Sager ogsaa med Hensyn til Appel at forholde efter de ældre Regler. Til denne i § 533, 1ste Stykke, udtalte Hovedregel har Udskottet imidlertid knyttet nogle